

Въ читалището. Тъкмо това съ разбрали дѣдите и бащите ни, когато съ основавали читалища въ турско време и следъ освобождението. Тѣ набавяли книги за читалищата, уреждали сказки и представления за просвѣта и забава на народа. Ала редомъ съ това изписвали и хубавитѣ български вестници. Нѣкой отъ тѣхъ, обикновено учителътъ, чель гласно получениятѣ вестници предъ събранитѣ членове на читалището. Пояснявалъ, което било неразбрано. Подчертавалъ, което било важно и полезно.

И днесъ, щомъ влѣзете въ помѣщението и на най-малкото селско читалище, ще видите масата отрупана съ вестници.

Нашиятъ народъ обича да чете, но още не е придиричъвъ къмъ четивото. Още не може да прави разлика, коя книга е добра за него и коя — лоша. Особено пъкъ не може да отличи добритѣ вестници отъ лошитѣ и да избѣгва последнитѣ. А добритѣ, истински народнитѣ вестници съ много малко у насъ.

Жълтата язва. Всѣко нѣщо има своята опака страна, своята крайность. Вестникътъ е двуостро срѣдство на обществено-културния животъ. Има вестници, които не само не принасятъ никаква полза на народа, но които съ много опасни за него. Нагледъ тѣ понѣкога съ не само интересни, но дори и сериозни, а въ сѫщностъ съ просташки, мръсни и вредни. Има вестници, които вонятъ отъ глупостъ и шарлатанство, отъ неграмотностъ и противонародностъ. Заради тази имъ воня тѣ съ неречени жълти вестници, жълта преса. Прозвището имъ е грубо и силно, но правдиво. Тѣ съ клоаки на търгашеството и невежеството. Срѣдъ добритѣ вестници тѣ стоятъ като смрадни ями, чито нечистотии причиняватъ болести. Тѣ съ една жълта язва въ духовния животъ на народа, и затова всички умни и честни хора ги ненавиждатъ и се борятъ съ тѣхъ.

Примамката. Жълтиятъ вестникъ е опасенъ за народа и, все пакъ, той намира многообразни читатели срѣдъ него, както тютюнътъ и алкохолътъ, които съ страшни отрови, намиратъ толкова много жертви, които имъ робуватъ, разисватъ здравето си и не могатъ да се освободятъ отъ тиранията имъ.

Жълтиятъ вестникъ се списва отъ хитри и безсъвестни хора. Тѣ го нареждатъ тѣй, че, като погледнешъ вестника, да повѣрвашъ, че той е пъленъ съ най-разнообразни и истински новини и че само отъ него можешъ да узнаешъ, каквото ти трѣба. Ще видишъ най-напредъ въ началото страшни, любопитни заглавия. Съ тѣхъ се подмамва читателътъ. Убийства, чудеса, необикновени работи отъ цѣлия свѣтъ. А вждре самиятъ вестникъ е разкъжсанъ на отдѣлни малки дукянчета, все съ такива страшни заглавия за